

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 14. februar 2013.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 14. februara 2013. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA ZAŠTITNE MJERE ZA
SVJEDOKA KW392**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

Prijevod

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po “Zahtjevu za zaštitne mjere za svjedoka KW392”, koji je optuženi podnio na javnom osnovu s povjerljivim Dodatkom 4. februara 2013. godine (dalje u tekstu: Zahtjev) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst i argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu traži da se, na osnovu pravila 75 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), izda nalog kojim bi se svjedoku KW392 (dalje u tekstu: svjedok) odobrile zaštitne mjere pseudonima i izobličenja slike.¹

2. U prilog tome optuženi Zahtjevu prilaže povjerljivi Dodatak A Zahtjeva s izjavom svog koordinatora predmeta (dalje u tekstu: Izjava), koji je 30. januara 2013. godine telefonski razgovarao sa svjedokom.² U Izjavi se navodi da je svjedok pod istragom Vijeća za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: Vijeće za ratne zločine, odnosno BiH) i da ga je to Vijeće kontaktiralo 2008. i 2012. godine.³ Optuženi tvrdi da je neobjelodanjivanje identiteta svjedoka neophodno kako bi se obezbijedilo da njegovo svjedočenje u ovom predmetu ne bude upotrijebljeno protiv njega.⁴ Optuženi navodi da će se time osigurati “da njegova sloboda i bezbjednost ne budu ugrožene time što se pojavljuje pred sudom u svojstvu svjedoka odbrane”.⁵ Svjedok strahuje da će, ako javnosti bude poznato da je svjedočio pred Međunarodnim sudom kao svjedok odbrane, to povećati vjerovatnoću da će Vijeće za ratne zločine protiv njega podići optužnicu.⁶ Optuženi u Zahtjevu navodi da, iako pravilo 90(E) Pravilnika može spriječiti da se svjedočenje svjedoka upotrijebi protiv njega na Međunarodnom sudu, nije sigurno da je

¹ Zahtjev, par. 1.

² Izjava, par. 2.

³ Zahtjev, par. 3; Izjava, par. 3.

⁴ Zahtjev, par. 3; Izjava, par. 4.

⁵ Zahtjev, par. 3.

⁶ Izjava, par. 4.

Prijevod

to pravilo obavezujuće za nacionalne sudove.⁷ U Izjavi se navodi da će svjedok svjedočiti samo pod uslovom da se njegovo svjedočenje ne upotrijebi protiv njega u BiH i “da ne bude poznato da je svjedočio kao svjedok odbrane”.⁸

3. U Odgovoru tužilaštva na Karadžićev Zahtjev za zaštitne mjere za svjedoka KW392, podnesenom 6. februara 2013. godine na javnoj osnovi s povjerljivim Dodatkom (dalje u tekstu: Odgovor), tužilaštvo se protivi Zahtjevu.⁹ Tužilaštvo tvrdi da u informacijama koje je dostavio optuženi nema dovoljno osnova da Vijeće ocijeni da li postoji objektivan zasnovan rizik po bezbjednost svjedoka i da nisu pružene informacije koje ukazuju na to da je svjedok ikada bio izložen prijetnji ili zlostavljanju.¹⁰ Osim toga, tužilaštvo navodi da nije dato objašnjenje o tome kako bi njegovo svjedočenje na javnoj sjednici moglo negativno uticati na njegovu bezbjednost.¹¹

4. Tužilaštvo dalje tvrdi da garancije date svjedoku na osnovu pravila 90(E) Pravilnika možda “ne pruža apsolutnu zaštitu prava svjedoka pred nekom drugom jurisdikcijom”,¹² ali da to ne sprečava svjedoka da, kada to okolnosti nalažu, zatraži djelimično zatvorenu sjednicu tokom svog svjedočenja kako se ne bi prekršilo njegovo pravo da sam sebe ne inkriminiše.¹³

II. Mjerodavno pravo

5. Član 20(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) propisuje da se postupak vodi “uz puno poštovanje prava optuženog i dužnu brigu o zaštiti žrtava i svjedoka”. Član 21(2) Statuta predviđa pravo optuženog na pravično i javno suđenje, uz ograničenja predviđena članom 22, koji propisuje da Međunarodni sud u svojim

⁷ Zahtjev, par. 4, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Perišića*, predmet br. IT-04-81-T, Odluka po Zahtevu tužilaštva da se unapred odredi dopustiv obim unakrsnog ispitivanja, 12. juni 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Perišić*), par. 21.

⁸ Izjava, par. 5.

⁹ Odgovor, par. 1.

¹⁰ Odgovor, par. 1, povjerljivi Dodatak, par. 3.

¹¹ Odgovor, povjerljivi Dodatak, par. 3.

¹² Odgovor, par. 3, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Obrazloženje Odluke o odobrenju zaštitnih mjera svjedoku Željku Sačiću, 20. septembar 2010. godine, par. 13; Odluka u predmetu *Perišić*, par. 21.

¹³ Odgovor, par. 3.

Prijevod

pravilima o postupku i dokazima osigurava zaštitu žrtava i svjedoka, uključujući vođenje postupka *in camera* i zaštitu identiteta. Kako je jasno ustanovljeno u ranijim predmetima Međunarodnog suda, ti članovi odražavaju dužnost pretresnih vijeća Međunarodnog suda da uspostave ravnotežu između prava optuženog na pravično suđenje, prava žrtava i svjedoka na zaštitu i prava javnosti na pristup informacijama.¹⁴

6. Pravilo 75(A) Pravilnika ovlašćuje pretresno vijeće da “nalogom odredi[...] odgovarajuće mjere za očuvanje privatnosti i zaštitu žrtava i svjedoka, pod uslovom da one nisu u suprotnosti s pravima optuženog”. Prema pravilu 75(B) Pravilnika, one mogu obuhvatati mjere za sprečavanje objelodanjivanja javnosti i sredstvima javnog informisanja podataka o identitetu svjedoka ili žrtava, uključujući izobličjenje glasa i slike i dodjelu pseudonima.

III. Diskusija

7. Kao što je Vijeće već napomenulo, strana koja traži zaštitne mjere mora pokazati da postoji objektivno zasnovana opasnost po bezbjednost ili dobrobit svjedoka ili njegove porodice ako bi se u javnosti saznalo da je svjedočio pred Međunarodnim sudom.¹⁵ Iako svjedok tvrdi da njegovo svjedočenje može povećati vjerovatnoću da će Vijeće za ratne zločine protiv njega podići optužnicu i da njegovo svjedočenje pred Vijećem može biti upotrijebljeno protiv njega,¹⁶ te dvije tvrdnje su spekulativne i nisu povezane s ikakvom opasnošću po njegovu bezbjednost ili dobrobit. Vijeće se, na osnovu informacija koje su mu predočene, nije uvjerilo da postoji objektivno zasnovan rizik po bezbjednost ili dobrobit svjedoka ako bi svjedok svjedočio na otvorenoj sjednici.

¹⁴ V. Odluka po zahtjevu za zaštitne mjere i obavještenjima u vezi s tim, 26. maj 2009. godine, par. 11, gdje se poziva na *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po zahtjevu tužioca za zaštitne mjere za svjedoka L, 14. novembar 1995. godine, par. 11; *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po zahtjevu tužioca kojim se traže zaštitne mjere za svjedoka R, 31. juli 1996. godine, par. 5; *Tužilac protiv Brđanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere, 3. juli 2000. godine, par. 7.

¹⁵ V. Odluka po Zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere za svjedoka KDZ487, 24. novembar 2009. godine, par. 13, gdje se poziva na *Tužilac protiv Martića*, predmet br. IT-95-11-T, Odluka po Zahtjevu odbrane za zaštitne mjere za svjedoke MM-096, MM-116 i MM-90, 18. avgust 2006. godine, str. 2–3; *Tužilac protiv Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-T, Odluka po Dodatnom zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere u vezi sa svjedocima koji su osjetljivi izvor informacija, 25. oktobar 2005. godine, par. 5.

¹⁶ Zahtjev, par. 3; Izjava, par. 2, 4.

Prijevod

IV. Dispozitiv

11. Shodno tome, Vijeće, na osnovu članova 20, 21 i 22 Statuta i pravila 54 i 75 Pravilnika, **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 14. februara 2013.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]